

عنوان مقاله:

تبیین فعالیت های فرهنگی-اجتماعی جریان روشن فکری ملی-مذهبی در دوره پهلوی دوم: از شهریور ۱۳۲۰ تا آغاز فضای باز سیاسی ۱۳۳۹

محل انتشار:

دوفصلنامه تاریخ نامه انقلاب، دوره 2، شماره 3 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

فریده باوریان - دکترای تاریخ انقلاب اسلامی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران

خلاصه مقاله:

حرکت نوگرایانه دینی در اواخر دوران حکومت رضاشاه و تحولات پس از شهریور ۱۳۲۰ جریان روشن فکری تازه ای را به جامعه عرضه داشت؛ جریانی که از بطن آن طیفی مذهبی متأثر از تمدن اروپایی و ایدئولوژی لیبرالیسم نمود پیدا کرد. این طیف باتوجه به شیوه غالب مبارزه جهانی-یعنی مبارزه مسالمت آمیز فرهنگی-اجتماعی- و وضعیت حکومت استبدادی، اولویت را به فعالیت های فرهنگی-اجتماعی داد و آن را طی دهه های ۲۰ و ۳۰ از راه های مختلف پیگیری کرد. پژوهش حاضر با بهره گیری از روش توصیفی-تحلیلی و استناد به مطالعات کتابخانه ای و اسناد آرشیوی معتبر انجام شده است. پرسش اصلی پژوهش عبارت است از: «مهم ترین فعالیت های فرهنگی-اجتماعی جریان ملی-مذهبی در دهه های ۲۰ و ۳۰ چه بود و آن ها با چه اهدافی به این شیوه از فعالیت ها روی آوردند؟» نتیجه پژوهش حاکی است که طیف مذکور به این دلیل به این شیوه از فعالیت ها روی آوردند که مسئله اساسی جامعه ایرانی را نه در تغییر حکومت، بلکه در مشکلات فرهنگی-اجتماعی و اصلاح آن در چارچوب قانون اساسی از طریق ایجاد کانون هایی برای حرکت جمعی در جهت تقویت و بازسازی ایمان، اخلاق و اندیشه درست دینی و ملی برای تربیت نسل جدید می دانستند.

کلمات کلیدی:

لیبرالیسم، رضاشاه، ایدئولوژی، ایران، روشن فکران ملی-مذهبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1996917>

